

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Egész évre . . . 5 „ — „
 Megjelenik minden szerdán
 és szombaton.
 Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,
 hova a lap szellemi részét és a
 nyiltteret illető közleményeket
 küldeni kell:
Városház-tér 10. szám.
 Szerkesztő otthon van minden
 nap délután 4-5 óráig.
 Kiadóhivatal, hova a hirdetések
 és előfizetési díjak, valamint
 reklamációk küldendők:
Wesselényi és Könyg
 könyvnyomdája
 (Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
 A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. bank- és váltóüzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

Mit takar a fátyol?

Midőn a magyar nemzet ezredéves alkotmányán alapuló jogánál fogva 1867-ben újra megnyerte azt az alkalmat, hogy saját ügyeiről beszélgethessen; azt hisszük, hogy az a bizonyos fátyol csak a régi bűnököt fogja eltakarni, csak a múlt keserűségeiből fakadó könyveket fogja letörölni; — azt hisszük, hogy ráléptünk arra a lépcsőre, mely alkotmányos kormányformánk tökéletesítéséhez és emberi jogaink teljes birtokába vezet.

Csalódásainkat minden lépten nyomon kénytelenek vagyunk ugyan látni; de legvilágosabban meggyőznek bennünket azon pillanatok, melyekben a nemzet kegyelete önkéntelenül nyilatkozik.

Az a kérdés: ki cselekszik bölcsében és okosabban? az-e, a ki a kegyelet nyilvánulásának szabad folyást enged? vagy az, a ki durva kézzel akarja letépni a nemzet kegyelete által font babérkoszorút a nagyok homlokáról?

Ha a nemzet fátyolt borított az aradi gyászos napokra, sem a magasabb köröknek, sem a nemzetnek nem tett az jó szolgálatot, ki még akkor is tüntetett a nemzeti kegyelet ellen, midőn az a vértanúk

emlékét ünnepelte. Nem tesz jó szolgálatot senkinek, még magának sem az, ki egy ravatalon fekvő halott tehetetlen karjaitól és örökre lezárt ajkaitól remegve, a nemzet büszkeségét dicsekedve emlegetett régi szép idő egyik ragyogó csillagát le akarja lopni ilyen csillagokban most már úgymint mindig szegényebbedő egünkről.

Az országgyűlés elismerte azt, hogy Klapka György tábornok a nemzet halottja; Szapáry Gyula gróf miniszterelnök maga is elismerte ezt május 19-én az országgyűlés színe előtt. Miért igyekezett tehát mindenképpen megakadályozni azt, hogy a nemzet halottja a nemzethez méltóan temessék el? Az a 11 szótöbbség, mely a miniszterelnököt ez ügynél támogatta, még mindig elég arra, hogy a miniszterelnök akarata az országgyűlésen határozattá emelkedjék; de tanulságul szolgálhat arra nézve is, hogy abban a többséget alkotó szabadelvű pártban is akadnak olyanok, kik ama fátyollal nem akarják efeledni a régi erényeket is.

és mit ért el a miniszterelnök azon eljárásával, hogy a komáromi hőst megakartá fosztani az azt megillető temetéstől? Bizonyára éppen az ellenkezőjét annak, a

mire törekedett. A nemzet mindenesetre leróttá volna háláját s kimutatta volna kegyeletét azon férfú iránt, ki azt tőle annyira megérdemelte és ezen hálában és ezen kegyeletben osztozhatott volna Szapáry Gyula gróf miniszterelnök is csendesen, minden nagyobb zaj nélkül. Mig most, midőn a nemzet halottjától az azt megillető temetést meg akarta tagadni, abba a kellemetlen helyzetbe jutott, hogy a nemzet más úton igyekezett kipótolni nagy halottjának azt, a mit az ő szabadelvű szükkeblősége tőle megvont és kapott ezért az országgyűlésen olyan 11 többséget, mely bizalmatlansági szavazatnak is beillik.

Legyen meggyőződve a miniszterelnök úr arról, hogy az a régi fátyol csak a régi bűnök eltakarására volt a múlt borítva. Ha neki olyan fátyolra van szükség, mely a régi erényeket is elfedje, akkor azt ne keresse máskor a magyar képviselő házban; mert úgy járhat, hogy a fátyolt megtalálja ugyan, de az csak az ő bűneit és erényeit fogja úgy eltakarni, hogy azok többé még azoknak sem fognak eszökbe jutni, kik őt azzal a 11 többséggel a Klapka ravatala fölött megtisztelni hitték.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

A szépítő szerekről.

— Főolvasás, tartotta dr. Ballagi János a Tanügyi körben 1892. május 19-én. —

Az alapos németek szeretik mindennek, a mihez hozzászólnak, előbb a definícióját megadni, vagyis meghatározni és felsorolni azon jeleket vagy tulajdonságokat, a melyekről a szóban forgó valamit meg lehet ismerni. A jelen esetben tehát azt mondanák: szépítő szer mindaz, a mi az emberi arcz vagy test szépségét főtartja vagy növeli. Csakhogy ezzel még nem megytünk messzire. Mert nemhogy a szépítő szernek, de még a szépségnek se tudjuk a fogalmát úgy meghatározni, hogy abba mindenki beleenyugodnék. A szép változik: az izlés, a divat, a kor, az idő és a hely szerint. Stanleyt, a híres utazót, az afrikai szerecsenek kinevették fehér bőre miatt, míg mi mosolyogva bámuljuk meg ugyanazon urak és hölgyek feketeségét. XIV. Lajos idejében csak az volt szép, a ki óriás parókával, rizspor-felhőbe burkolva jelent meg az udvarnál: ma az urak csipős megjegyzéseket tesznek az olyan hölgyre, a kinek arczán, a poudre csak egy kicsit is meglátszik. Az ezüstfehér haj, a kissé meghajolt testtartás, sőt egy pár ráncz is szépek lehetnek egy tisztos matronánál: még ugyanezeket egyetlen fiatal hölgy se kívánja magának. Szóval: ezer és ezer példát lehetne fölhozni, mily óriási a különbség a között, a mit én vagy X. Y. barátom vagy mi és a földteke másik felén lakó felebarátaink szépeinek tartanak és mondanak. Biztos csak egy van a dologban, a mire, mint mondani szokás, mérget lehet venni, t. i. minden időben, minden helyen,

és mindenki — nem- és rangkülömbőség nélkül igyekszik szebbé lenni és használ olyan szereket, melyek őt — az ő izlése szerint — szépítik. Ez a vágy különösen ki van fejlődve a nőknél, a mi természetes.

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy Önöknek igen t. hölgyeim, szépítő szerekre szükségük volna. De bizonyára érdeklődnek megtudni, hogy lehet a fiatalkori szépséget soká megtartani, elejét venni, hogy az csökkenjen, sőt előmozdítani, hogy növekedjék. Szigorú erkölcsbirák azt mondanak erre: hiúság. Lehet hogy az Csak az a kérdés, olyan nagy vétek-e a hiúság? Én azt hiszem, ok nélkül és jogtalanul mondják annak.

Manapság mindinkább hódít a fölfogás, csak azt tartani szépek, a mi egészséges; minő a classikus ó-görög szépség. Ebben az értelemben tehát szépségre vágyakozni, ha hiúság is, nem lehet nagy bűn. Csinosnak, tisztának és rendesnek lenni pedig, vagy a mint a magyar mondja, takarosnak, a mi direkt hozzátartozik a szépséghez, határozottan e r e n y, mert előmozdítója az egészségnek. A sápadt arczot találhatja valaki érdekesnek, de szépek mondani beteges izlés. A sápadtság, az u. n. nem tiszta arczbőr vagy teinte mindig betegségnak a jele, könnyebbnek vagy súlyosabbnak: s ha valaki igyekezik szép piros színt kapni, a foltokat, vagy kiütéseket bőréből külső vagy belső szerek által eltüntetni, kezeinek puhaságot, fehérséget kölcsönözni: az éppen úgy gyógyítja magát, mint a ki köhög, vagy más bajban szenved. Beteg ember nem lehet szép, még ellenkezőleg, kire a magyar azt mondja: hogy duzzad az egészségtől, az mindig vonzó látvány. S az egészség és erő, mely különleg vidám arczkifejezésben, életteljes színben,

ruganyos, arányos idomokban nyilvánul: éppen olyan szép férfinel, mint a nőnél.

Természetesen, a túlzásoktól óvakodni kell: nem lehet senkinek egyedüli földadata és életcélja, maga-magát szépítgetni. S főleg nem szabad azt úgy tenni, hogy káros hatása legyen, ami pedig elég gyakran megesik. S ebben a tekintetben mi orvosok is hibásak vagyunk Megmondom miért.

A szépítő szerek használata, bármilyen régi is és bármennyire is elterjedt, jóformán egyedül a laikusok kényére volt bízva. Az orvosok igen soká kiesinyes dolognak tartották, mert a tisztaságon alulnak, illetve mivel vesződni. Csakis a legislegújabb időkben kezdi az orvostudományunk ez ága azt a jelentőséget elérni, amilyent megérdemel. Ilyenformán volt lehető, hogy a szokás és hagyomány szentesítette kenőcsök, festékek, olajok, az idők folyamán oly kevésbé változtak. A régi görögök, rómaiak, sőt az egyiptomiak, zsidók s a többi ókori kultur-népek ép úgy parfümozták, festették, kenték magukat, sőtőttek és bodrosították a hajukat, mint mi, sőt igen sok szernek készítménye ma is ugyanaz, mint évszázadok és évezredek előtt volt. Így jöttek létre a titkos vizek és kenőcsök, melyeknek receptje apáról fiúra, vagy anjáról leányra szállott. Nem e főolvasásra szánt rövid idő, hanem napok kellenének csak felsorolni mindazt, ami mint szépítő szer alkalmazásában nagy divatban volt vagy van: ép azért én csakis inkább a fontosabb cosmetikai elvek és néhány szernek az ismertetésére fogok ez alkalommal szorítkozni. Cosmetikának nevezik ugyanis tudományos kifejezéssel a szépítő szerekekkel s a szépség ápolásával foglalkozó tant. (Folyt. köv.)

Az ipartestület közgyűlése.

— 1892. évi május hó 22-én. —

A munka emberei, a társadalom számottevő polgárai adták ezuttal tanúságát annak, hogy a korintó szavát, a kölcsönös egytív tartozás és közös érdekek istápolását megérteni s fejleszteni, mily szép feladatot képez. Valóban példaszerű és utánzásra méltó példát statuáltak iparos polgártársaink ezuttal akkor, a midőn méltóságos és higgadt tanácskozásuk által eklátás bizonyosságát adták annak, hogy mennyire igazságtalan és méltatlan az a velünk szemben hangoztatni szeretett vád, hogy a rend és béke megszüldítését, a közös érdekek előmozdítását turbulens magaviselet által akadályozni törekcszenek! Ha valaha, úgy ezúttal fényesen elégtételt vivott ki iparos osztályunk magának arra nézve, hogy velők szemben városunk falain belül eme jogosulatlan vád elnémuljon. Az öszzetartás megdönthetelen támogatásáról teszen a vasárnap közgyűlés tanúságot, mert a hol egy oly imponás számú tagokat számláló erkölcsi testület, mint városunk ipartestülete, önkormányzati jogát kellő méltósággal képviselni képes, ott turbulens, akadékoskodó s korral haladni nem akaró elemekről szó sem lehet s az ily gondolatoktól távol áll.

A testület közgyűlése, mely a módosított alapszabálynak megfelelőleg ez alkalommal tisztújítását ejtette meg, elnöklő Pfliegler Ferencz által nagyszámú testületi tagok jelenlétében s a Baross Gábor kereskedelemügyi miniszternek elhunyt felett tartott részvételjeshangú megemlékezéssel nyitott meg. Elnök méltatván az elhunytat a kereskedelem és ipar fejlesztése körül kifejtett buzgó tevékenységét és érdemeit annak, valamint a ezenvedett veszesség iránti fájdalma feletti részvétnek jegyzőkönyvbe való megörökítését és az emlékszóborhoz való hozzájárulásnak határozattalag leendő kimondását indítványozta, mely indítvány a nagy államférfiu emléke iránti kegyelet kifejezéséül, a közgyűlés által egyhangulag elfogadotván, Baross Gábor emléke jegyzőkönyvileg megörökített mondátván ki, az emlékszóborra adandó összeg folyósításával pedig a testület előljárósága bízott meg.

A napirendre kitűzve volt tárgyak, az előjáróság előterjesztéseire képest vita nélkül nyertek elintézést, a betegségyező pénz-tár megalakítása kimondatott s a további intézkedések megtételére Szarka János iparh. biztos kéretett fel s így az ipartestület által eddigel is fenntartott ezen intézmény a jövőben is a testület fenhatósága alatt marad.

A tisztújítás megejtése aklamációval történt. Elnöklő Pfliegler Ferencz lelkesedéssel s közfelkiáltás utján lett megválasztva; nemkülömben minden szavazás mellőzésével s így egyhangulag lettek, az igazgatósági biztos előterjesztésére, az előjáróság tagjai és a számvizsgálók is megválasztva. A közbizalom ez alkalommal nemcsak elismeréssel jutalmazta azon férfiak fáradozásait, kik közös érdekeiken munkálnak, de anyagiak hiányában, erkölcsileg is igyekezett az iparosság jutalmazni azon önzetlen tevékenység, munkálkodás és fáradozást azokkal szemben, kik bizalmukat kiérdemelték a multban, és arra magukat a jövőre nézve is méltóvá tették, és az elismerés legértékesebbét nyújtották akkor, a midőn Pfliegler Ferencz elnököt s a véle működni hivatott előljárósági tagok és számvizsgálókat egyhangú, osztatlan bizalmukkal ajándékozták meg.

Innen-onnan.

— Humorisztikus papirszatelek. —

Összeszedte: **Bagoly Márton.**

Ha tőlem valaki megkérdezné: mi az a valuta? Hát még most sem tudnám jobban megmagyarázni, mint az egyszeri bakakáplár megmagyarázta a „halb-wach“-ot.

Hát ez hogy magyarázta meg? . . .

Mingyárt megmondom.

A káplár a délutáni iskola folyamán felszólított egy bakát:

— Infanterist Dobos! Tudja-e maga mi az a „halbak“?

Dobos bámul, mint egy juh, mereszi a szemét jobbra-balra, de sehogy sem tudta kitálatni, mi az a „halbak“, még ő ilyen szót soha életében nem hallott. A káplár megunva a hosszas hallgatást, más bakát szólit . . . Az sem tudja. Végig megy az egész „gemeiner

Stand“-on, végig a „Gefreiter“-eken . . . Egyik sem tudja. Utoljára aztán így szól:

— Már látom, hogy nekem kell megmagyarázni, mi az a halbak. Ide figyeljen azért minden tökfész és számárfül! . . . A halbak nem egyéb, mint . . . persze . . . mi volna más, mint — halbak! . . . Értették? . . .

Hát én is csak annyit mondhatnék, hogy a valuta mi volna más, mint — valuta! Pedig annyi sok mindenfélét hallottam és olvastam már róla, hogy no . . . a valuta-javaslat is ott fekszik már a „t. Ház“ asztalán . . . és még sem értem. Annyit tudok, hogy pénzről van benne szó, a melynek értékét rendezni kell. Azt is tudom, hogy mai napság kétféle bankó van a forgalomban. Az egyik olyan — nevezhetnék talán katolikus bankónak (10. 100. 1000 frtos) — melynek ércfedezete valóssággal benne van az osztrák-magyar bank pinczéjében; a másik meg olyan — ezt nevezhetnék lutheránus bankónak (1. 5. 50 frtos) — melynek ércfedezetét a pinczének vagy alatta vagy felette kell keresni. Most tehát a miniszterek ennek a lutheránus bankónak az aranyértékét keresik. Hogy megtalálják-e, azt nem tudom. De ha megtalálnák, abban az esetben én — mint vastagnyaku kálomista, a ki noha csak jelképét bírom a fedezetnélküli állam-jegynek . . . zálogcédulákban — azt vagyok bátor kérdezni azoktól, a kiket illet, hogy a Wekerle által talált aranyérték és egyéb bankjegy fedezetére szolgáló magyar államvagyon, majd egy világfelfordulás esetén nem fog-e végképpen annak a bizonyos bécsi pinczének a falához ragadni? . . . No de mindezekhez én nem értek. Majd csak megnyugtatsnak bennünket e felől is a — mindenható miniszterek!

Mert a miniszterek már ezután mindenhatóak lesznek, a mennyiben merész kézzel beleavatkoznak a teremtő műveibe. Wekerle pénzügyminiszter — mint jeles alchymista — aranyat teremt; gróf Bethlen közgazdasági miniszternek pedig e hó 13-án kötelességévé tette a parlament, hogy előre meghatározott helyen és időben az aranyal is drágább — esőt teremtsen! . . . No kérem, ez utóbinak már fele sem boldonság! Micsoda boldog ország lesz már ezután a mi szegény hazánk! Mily áldás lesz az egy szárazság által sujtott föld népének, ha nem a messze menyországba: az Istenhez, hanem csak Budapestre, a földmívelésügyi miniszterhez kell folyamodni esőért s a miniszter erre leküldi a rendeletet p. o. a megyéhez, hogy esőt csináljon. A megye azután megcsinálja . . . azaz megcsinálna az esőt, ha tudná, de ezt ma még maga a miniszter sem tudja. Most fognak küldeni egy okosembert Amerikába, hogy ott államköltéségen tanulja meg, miképen lehet az esőt mesterséges úton előállítani? . . . Én szentül hiszem, de Prokob nem hiszi, hogy ez az esőgyártás sikerülni fog. Csak azt jegyzem meg, hogy az országgyűlés nem helyes úton indult el. Én minden állami szabadalom és subvenció igénye nélkül megmondom, mit kell tenni, hogy az esőt csinálás recipéjét megtaláljuk. Nagy hiba volt ezt a dolgot a vallástgyi miniszter kezéből kivenni és a földmívelésügyi miniszter ügykörébe tenni. A földmívelésügyi miniszter ágyuval és dynamittal nem lesz képes a terhes fellegetek a tengerről ide csalogatni, hanem ha a vallástgyi miniszter p. o. a ref. püspökök utján elrendeli, hogy a szárazsággal sujtott vidékeken a papok gyűlést tartsanak; több mint bizonyos, hogy a vidéket a papokkal egyidejűleg — a légköri viszonyok megfigyelése és évtizedes tapasztalás alapján mondhatjuk ezt — legalább is három napig folytonosan szakadó eső lepi meg. Igaz, hogy a papok gyűlése belekerül vagy 500 frtba, de mégsem 500 dollárba, mint a mennyiért az az amerikai társaság az esőt garantirozza.

A papok gyűléséről a mi városi közgyűlésünk jut eszembe. Várostatyáink ellen két irányban hangzik a panasz a közönség köréből. Egyik az, hogy akár esik az eső, akár pedig napfényes idő van, nem járnak a közgyűlésbe. Hát ez igaz. Legközelebb is oly kevesen voltak, hogy az ujjainkon meg lehetett volna őket számlálni. A másik panasz az, hogy a szőnyegen forgó tárgyakhoz csak nagyon kevesen tudnak alaposan

hozzászólni, a többi meg hallgat s legfeljebb egy „helyes“ vagy egy „igen“ kiáltás az, melylyel nyugalomba helyezett torkaikat kiöblitik. Vannak olyanok, a kik ezt a nyilvánosság hiányának és annak tulajdonítják, hogy az ügyek nincsenek kellőleg előkészítve. Én csak a mondó vagyok, hogy a hiba nem abban van, hogy az ügyek nincsenek kellőleg előkészítve, hanem abban, hogy a városi atyák nincsenek az ügyekhez méltóan — előkészítve! . . . Mert példánakokáért: a mészáros és hentes városatya nem képes alaposan megbírálni egy közraktári adásvételi szerződést, ha itéletnapig előtte van is a szerződési minta; és viszont az ügyvéd városatya nem tudja megítélni a vágóhid tervezetét. Egyik ebben, a másik abban laikus. Csakis Friedman Károly és Farnyik Mihály városatyák azok, a kik olyan sokoldalú tudománnyal bírnak, melynek alapján minden tárgyhöz hozzászólhatnak. De hát kevés ám az ilyen jeles férfiaknak a száma! Én tehát azt indítványoznám, hogy állitson fel a város olyan keleti vagy nyugoti akadémiát, melyben a városi képviselők a jogi, orvosi, mérnöki, tanári, kereskedelmi és iparos pályára egyaránt — alaposan kiképeztetnek!

Ha ilyen akadémiát nem állit fel a város, akkor legjobb volna az üléseket újra — délelőtt tartani! . . . Mert a tudósok állítása szerint: „delelőtt sokkal tisztább a Geiszt, mint délután.“ . . . és a mikor Bettelheim meggyújtja a — gázt, már akkor nagyon sok koponyában illuminál a — gáz . . . és talán még több kézben forog az — Ász!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kun Bertalan** ref. püspök mult szombaton Budapestre utazott s csak e hét vége felé fog haza érkezni; mert a Budapest tegnap összehitt ev. ref. egyetemes Convent tanácskozásai — melyet ő mint elnök vezet — napkig eltartanak.

— **Sammasa József** egri érsek bérmautjában megyénk néhány községét is meg fogja látogatni. Emödön és Mályiban nagyban készülnek a népszerű érsek fogadtatására. Melczter Gyula alispán holnap utazik Mezökövesdre, hogy holnapután, vagyis e hó 27-én a járási tisztikar és több megyei bizottsági tag élén a megye határánál ünnepélyesen fogadja a főpapot.

— **Confirmáló a református egyházban.** Az ev. ref. gyermekeknek, hitőkben való ünnepélyes megerősítése vagy confirmációjaf. hó 29-én azaz vasárnap délelőtt fog megtartatni. Növeli az ünnepély érdekességét és jelentőségét azon körülmény is, hogy a szokatlan nagy számmal levő leánygyermekek confirmálását maga Kun Bertalan püspök fogja teljesíteni az új templomban, a hol is a fels. leányiskolai énnekar 4 alkalmi darabot ad elő. A fiu gyermekekét pedig Tóth Dániel lelkész az avasi templomban. Felhivjuk a szülők és érdeklődők figyelmét az ev. ref. egyház e szép és nagy jelentőségű szertartására.

— **A közfürdő építésére** vonatkozó pályázatot már közzétette a lapokban Soltész Nagy Kálmán polgármester, mint a fűrdőigazgatóság elnöke. Az építési költség 87.135 frt 50 krtban van előirányozva. Miután a munkanemek szerint külön-külön is lehet azon ajánlatot tenni, azt hisszük városunk iparosai közül nagyon sokan részt fognak venni a versenytárgyaláson, melynek határnapját a helyi munkáviszonyokra való tekintetből június 2-ről későbbre teszi az igazgatóság. A fűrdőépület homlokzatának rajza a Ferenczi-féle könyvkereskedés kirakatában látható. Elég csinos földszintes épület, hasonló a pécsihez. Vízét, mint a fűrdéshez leglénvegesebb kelléket, már két méternyi mélységben találtak. Azt mondják elég bő lesz a fűrdő kívánalmaihoz, ha artézi forrást nem találnak is.

— **A főispáni jubileum** ügyében már elmondottakhoz most annyit tehetünk, hogy Melczter Gyula alispán, mint a nagybizottság elnöke, felkérte a helyi lapok szerkesztősegeit, hogy a jubileumi ünnep napján (június 17-én) lapjaikat ünnepi színben és tartalommal jelentessék meg.

— **A miskolczi ipartestület** közgyűlése által e f. hó 22-én megválasztottak: 1. Előljárósági tagokul: Dobos Sámuel, Lörintz József, Gyurkó János, Péter Bertalan, Tóth István, Skódy József, Fajtsik Lajos, Roszik Károly csiz.

madia mesterek; Imry András és Nagy Ferencz timár mesterek, Karla Bertalan és Bendrin János magyar szabók, Leszih Miksa géplakatos, Fekete Bertalan lakatos, Kócs Sándor férfi szabó, Friedmann Herman női szabó, Prokob Antal borbély és fodrász, Czókoly Károly szűrszabó, Virágh János asztalos, Bada Bertalan, Strausz Dávid mészárosok, Thomay Pál kocsiigántó, Pick Jakab kárpitos, Nyakó István gubás, Frenyó Pál cipész, Tóth Károly szűcs, Pfliegler János aranyműves, Portel János szijgyártó, Puskás József kalapos, Micsik János bábszűcs, Balkovits Pál köteles, Varajthy István ác, Kalina János hentes, Borosovits Alajos építész, Kováts József kerékvártó, Stern Ignátz bádógos. 2. Póttagokul: Csontó Albert és Kasza József csizmadia mesterek, Kiss Gyula magyar szabó, Nagy Károly timár, Kiss Lajos férfi szabó, Berecz József asztalos, Kóris Lajos lakatos, Tóth János szűcs, Singer Lajos bádógos, Benda János hentes, Freund József női szabó, Haydu János fazekas. 3. Számvizsgálókul: Forster Rezső könyvkötő, Edelmann Simon aranyműves, Pollatsek Arnold lakatos.

— **Lapunk** vidéki olvasóit tisztelettel felkérjük, hogy terjesszék azt megveszte mindenfelé; a fontosabb eseményekről pedig sziveskedjenek tudósításokat küldeni különösen a lelkész, körjegyző és tanító urak. Mi itt minden lehető megtesztünk szent elvünk érdekeiben, de meg azért is, hogy olcsó lapunk kicsi és jó legyen.

— **Meghívót** kaptunk a magyar orvosok és természetvizsgálók 1892. évi aug. 22—25. napjain tartandó brassói vándorgyűlésre. A gyűlés igen látogatottnak ígérkezik. A meghívó rokonszenves hangon szól Magyarországi polgáraihoz a haza délkeleti határáról. Hisszük, hogy Miskolcz is szépen lesz képviselve ott.

— **Hámor** kies vidékén a gyönyörű szép Szinvaesés környéke oly borzasztó állapotban van tartva, hogy undorítónak is beillik. Addig is, míg erélyes kezek a fenséges természet e kies vidékére beviszik a kulturát, jó volna azt a helyet ott a vizeséssel szemben tisztán tartani és legalább egy-két padot oda állíttatni. Felhívjuk e dolgra a turista-egylet becses figyelmét.

— **Panasz.** Mult vasárnap reggel 4 és fél órakor a kereskedelmi ifjuság egy része kivonult trombita-szóval és Egerbe ment gyalog. Indulás előtt oly erősen harsogott a trombita és oly nagy volt a zaj, hogy azon az álmokból felvert lakosok méltán megbotránkoztak. Nem lehet továbbá soha tudni, nincs-e valamely házban nagy ideg beteg, kinek az ilyen láрма életébe kerülhet. A nemes ifjuság e sportját senki sem helyesli annyira, mint e sorok írója, de a rettenetes hajnali láрма feltétlen megszüntetésére kéri a polgári iskola vezérfiatalt egy Kis-Hunyad-utcai lakos. Ha az iskolai előjáróság intézkedik, úgy nem lesz majd szükséges más hatósághoz fordulni.

— **Klima Mihály** zeneestéje május 21-én a „Ment“ szálló nagytermében szép erkölcsi sikerrel végződött. Valóságos hangya-türemes és szorgalom kellett ahhoz, hogy annyi kisebb-nagyobb növendéket, fiut és leányt úgy betanítson egy oly szép műsor szabatos előadására, mint a milyennek tanui voltunk. Közönség kevés számmal volt jelen, jövedelemről szó sem lehetett. A növendékek jó része polgári és kereskedelmi iskolai tanuló, de volt a főgymnáziumból és néhány a nagy és szinte impozáns ifjusági zenekarban, melynek csillaga egy igazán rokonszenves, bájos ifju hölgy, Neufeld Róza, a ki a jelen volt szakértők véleménye szerint is határozott zenei tehetség és a conservatoriumba való. Kapott is sok tapsot és egy szép csokrot. Jó lesz ily concertet őszi-tavaszi adni, mikor színházi előadás nincs, lesz akkor nagy közönség is. Annyi bizonyos, hogy aki ott nem volt, sokat vesztett vele.

— **Sajó-Velezden** elhalálozott Bató Ferencz ref. lelkész neje szül. Császár Terézia; az elhunytban Lászlav György megyei hivatalnok elvtársunk szeretett anyósát gyászolja.

— **A klastromtérés** Orbán vásár alkalmával a magyar szabók nagyon kevés számmal jelentek meg árulás végett, vidéki alig volt, a szűcsök pedig egészen elmaradtak. Hanem azok is, a kik ott voltak, csak nagy nehezen tudták sátoztatni. Miután a korlátokat fel nem bontották, kénytelenek voltak a tér négy szögletén szekérrel behajtani, a mi pedig — a polgármester úrnak a legközelebbi városi közgyűlésen tett nyilatkozata szerint — meg nem engedhető.

Vagy vásártér legyen az, vagy sétatér; de mind a kettő egyszerre nem lehet. Ha már a díszítésre annyit költött a város, hát legyen sétatér; bár nem tudjuk, hogy ebbe beleegyeznek-e a tér közelében lakó ház tulajdonosok, a kik a kert vételárához szép összeggel járultak, azért, hogy piac legyen. Ha azonban az a tér vásártér lesz, a korlátokat okvetlenül fel kell szedni; mert azok annyira megszüktették a tét, hogy azok keretén belől egy nagy vásár alkalmával megjelenni szokott helybéli és vidéki magyar szabók és szűcsök el nem férnek.

— **Az Orbánnap** országos vásár híján a város belterületén nem valami nagyon látogatott volt. Hanem annál népesebb és mozgalmasabb volt kint a baromvásártéren. Különösen a szarvasmarháknak magas ára csábította ide a marhatenyésztőket.

— **Színház.** Prielle Cornélia vendégjátékát 20-án este Csiky „A nagymama“ című kettős vigjátékában fejezte be. A művésznőt kilépésekor zúgó taps és a zenekarból felnyújtott szép csokor fogadta. Telt ház gyönyörködött a czimszerepet játszó vendégművésznő játékában. Lássuk a mesterkéletlen alakítást egyszerű tökélyében a szeretetreméltó, kedves nagymamától, a világított deszkákon akként, a mint az a napsugaras világban szokott történni.

— Prielle Cornélia játéka az élet maga. E szerepkörében különösen foenomenális ő. Egyszer vele mosolygunk, majd az elbeszélő művésznővel annak multjain mereugván, borongó kedély lepi meg érzelmünk világát. Rajongó közönsége sokszor jutalmazta tapsaival a bucsuzó vendéget. Vajha művészi tökélyét bámulhatná még városunk izléses közönsége. Az egészen korrekt előadást ilyenné segítették az összes főbb szereplők. 21-én „Rip van Winklé“-ben Veress Sándor a m. kir. operaház baritonistája első vendégjátékát adta Brilláns hangja, — mely egy bizonyos registerben cseng mint egy nemes ércz, — meghódította nagy számú hallgatóit; kiktől sok tapsot is nyert. Lisbethet Halmayné személyesítette, kit kilépésekor is kemény taps fogadott, mely többször is ismétlődött kedves hangja és játéka jutalmazásául. A két hegyek szellemének is kétszer kellett megjeleni a színen a pikáns, de jó izlésű publikum előtt. — Kedy Boriskára még sok és unalmas éneklécze vár. Jók voltak Szerdahelyi (Derick) Szathmáry (orvos) és Boross (fogadós). Meglehető ház. Vasárnap Veress Sándor a „Falu rosszá“-ban lépett fel másodszer. Gyönyörűen dalolt. Halmayné volt Finum Rózi. Rutinrozott színész Győre, ki Feledi Gáspárt játszta. Boross Gonosz Pistájának sokat nevetett a közönség. Hétfőn nagyon kevésszámú közönség előtt sikerült volt a „Kis madaram“ előadása. A czimszereplő Halmayné gyönyörű dalaiért többször lelkesen megtapsolta a parányi ház; de hogyne, mikor olyan „czukros“ ő ebben a szerepében, különösen mikor disponálva van. Boross nem genirozta a kongó ház. jó kedvvel cselekedte Kifly Adolárt. Egészen jó volt Győre (Barkóczy), Kazaliczky-nak nem illett Heczegán Kristóf szerepe. Veress Sándor harmadik vendégjátékát az opera intendánsától kapott sürgöny miatt nem mutathatta be. Ez a sürgöny a fővárosba szölitototta.

— **Gondatlan szülők** gyakran megengedik, hogy a dajka, vagy más cseléd sétálni vgye gyermekeiket, nem gondolva meg, hogy ennek a könnyelműségnek mily gyászos következménye lehet. A hétfői vásár alkalmával a panorámák s egyéb ott lévő komédiák bámulására is temérdek dajka jelent meg, egyik karján, a másik kezén tartva a gyermeket. De annak a dajkának nem az ám a főgondja, hogy a gyermekre vigyázzon, hanem hogy az ott lévő hadfiakkal enyelegjen s így megtörtént hétfőn délután is, hogy egy csinosan öltözött három éves fiut egy kocsi elgázolt. A dajka a kocsiat, ez meg a dajkát szidta, hogy nem vigyázott. Hogy azután a dajka miképpen számolt be az összetört és elájult gyermekkel otthon, azt nem tudjuk. De ebből az esetből a tanúságot minden szülő levonhatja magának.

— **A bérkocsitulajdonosok** nem panaszkodhatnak, hogy rosszul megy az üzlet; mert a mult vasárnap délután is megtörtént, hogy egy kirándást tervező társaság alig tudott fiakkert szerezni. — No, de majd jön dr. Csáthy Szabó István az ő várva várt vaklovával, akkor azután a közönség nem fog panaszkodni — fiakker hiány miatt.

— **Borsodvármegye alispánjától.** A miskolci keresk. és iparkamara f. hó 13-án 1898.

sz. alatt kelt hivatalos átírata, illetve a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium folyó évi ápril hó 13-án 24.197. sz. a. kelt rendelete folytán a Borsodvármegye területén közelebb megejtendő iparkamarai választások végrehajtásához szükségelt központi bizottságot a következőleg alakítom meg. Elnöke az alispán, tagjai: Radvány István, Lichtenstein József, Holländer Ede, Kulcsár Károly, Pfliegler Ferencz és Koos Soma urak. Tollvivője a miskolci kereskedelmi és iparkamarának e végből kiküldendő közege. Melczér, alispán.

— **Uj kórházunk lesz!** Ha ugyan hitelt lehetne adni annak a boldogtalan elmebetegnek, a kit most legujabban vittek be a miskolci kórházba. Mikor az a szerencsétlen a kórház irodájába megérkezett, eme szavakat intézte a jelenvoltakhoz: „Ne féljenek kérem, én felgyujtom az egész várost, lángba borítom az kórházat, akkor aztán majd építenek újat!“ Ugy látszik, hogy az uj kórház építésének eszméjével ez idő szerint csak az elmebetegek foglalkoznak; az épesztű közönség az akták halmazai közzé temette ezt a nagyfontosságú ügyet. Pedig jó volna azt onnan elővenni s a megvalósulás stádiumába vezetni; mert a miskolci kórház állapotá különösen most, az elmebetegek számának megdöbbentő szaporodásával valóban tarthatatlan.

Felhívás.

Az 1883. évi XLIV. t. cikk 55. és 56 §-ai értelmében felhivatnak mindazon t. adófizető polgárok, kik a folyó évi II-ik negyedre esedékes adótartozásaikat ez ideig le nem rőták, hogy ebbeli kötelezettségeiknek most már annyival inkább tegyenek eleget, — mivel annak elmulasztása esetén a zálogolási eljárást kénytelenítettünk ellenök foganatba vétetni.

Miskolcz, 1892. év május hó 7-én.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

Ertesítés.

A lövöldei és népkerti ez évi fűtermés a folyó évi június hó 1-ső napján d. e. 10 órakor hivatalomban tartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett elfog adatni.

A vevő tartozik legkésőbb június hó 7-én a kaszálást megkezdeni.

Miskolcz, 1892. május 21-én.

Pallaghy, városi első tanácsnok.

Figyelmeztető.

Az összes északi és déli kerületbeli függetlenségi és 48-as miskolci választó honpolgárokat sürgősen figyelmeztetjük, hogy a város-házánál most kiigazítás alatt levő országgyűlési képviselők választói névjegyzékét tekintsek meg, jól utánna nézzenek a dolognak, hogy egytől-egyig belekerüljenek a választói névjegyzékbe. Különösen a déli kerületet tartsák szem előtt, nehogy valami tévedés folytán kimaradjanak a listából. Aki csak teheti vétesse fel magát a déli kerületbe; a jövőt nem tudhatni, jó lesz résen lenni! Az északi kerületiek d. u. 2—4-ig, a déliek d. u. 4—6-ig jelentkezzenek. Aki e fáradságot sajnálja, önönmagának tulajdonítsa a következményt.

Május hó 26-án d. u. 3 órakor a miskolci ipartestület saját helyiségében alakuló ülést tart.

Május 29-én lesz az ev. ref. növendékek confirmációja, a leányoké az uj, a fiuké az avasi templomban.

Szerkesztő postája.

Iklav-nak. Nagyon köszönöm. Mentől többet! Talán híreket is kaphatnánk arról a vidékről, minden emberileg lehető meg kell tennünk minden irányban.

A „Bolyongók“ szerzőjének. Vers van sok jó, de még több silány birtokunkban. Csak jót adunk néha, irjon prózában valamit.

Gábor János urnak. Helyben. Ott leszünk, nagyon köszönjük.

S. T. Elküldöttem a tudósítást. Várom a választ. Áldja meg Önt a mindenható Isten!

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Halász Sándor.

Kiadó: Wesselényi és Könyg.

WECHSLER ORPHEUMA.

Ma és mindennap:
fellepte a jónevű és itt annyira kedvelt

„Rohmes-Trio“-nak
első rendű különlegesség!!!

Családi műsor!!!

„GIARDINETTO“
Rendező Aalbach J.

„Fel Nagyváradra.“
Énekes bohózat Aalbach-tól.

Válogatott műsor!!!

A mélyen tisztelt közönség tudomására hozzuk, hogy a műsor egészen új és olyformán összeállított, hogy azt minden művelt család bátran megnézheti.

Kiváló tisztelettel
1— az igazgatóság.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy a már több év óta fenálló

kocsigyártó
üzletemet,

mely eddig Szemere-utca 20. szám alatt volt, **Csabai-kapu 15-ik sz. Forty-féle házba helyeztem át**, hol ujjal jól rendeztem be, hogy a jelenlegi sürgős munkaviszonyoknak jobban megfeleljen.

Főtörékvésem úgy mint eddig, ugyezentul is oda fog irányulni, hogy t. megrendelőmet a legrövidebb idő alatt, az e téren szerzett szakképzettségem felhasználásával, a legjobb munkával kielégíthessem.

A t. közönség becses pártfogását kérve
kiváló tisztelettel 1—5

PAPP ELEK

kocsigyártó.

BREUER MÁRTON

első miskolci cs. és kőr. szabada' mizott
cipő és csizma egy darabból feltalálója
és készítője

Miskolczon, Deák-utca 6. sz.

Készít:

tiszti és polgári csizmákat
egy darab bőrből,
hibás lábakra lábravalót,
nemkülönbben egész cipőket és
hegymászókat stb. 1—

ÚJ ÜZLET.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Miskolczon, **Széchenyi-utca, Roth József-féle házban, Koós Soma** úr porcellánkereskedése mellett egy a mai kor igényeinek megfelelőleg berendezett nagy

FÉRFI-DIVAT KERESKEDÉST

nyitottam, hol is nagy raktárt tartok a legelső bécsi és budapesti gyárosoktól beszerzett árukból, ugyanis **férfi- és gyermek-kalapokból, női, férfi- és gyermek-czipőkből**, a legújabb divatu elegáns **női és férfi esőernyők**ből, de különös nagy figyelmet fordítottam **kész fehérnemű raktáramra**. A fent elsorolt cikkek bármelyikéből velem a versenyt tekintve itt fel nem vehető, mivel előnyös vásárlásaim folytán, a legolcsóbban árusíthatom el. Ennélfogva bátorodom a t. közönség becses figyelmét felhívni, hogy nélkülözhetetlen szükségleteiket a fent elsoroltakból csakis nálam lehet legjobban és jutányosan beszerezni.

Magamat a t. közönség nagyra becsült pártfogásába ajánlva

2—2

kiváló tisztelettel

LÖFFLER IGNÁCZ

férfi-divat kereskedő.

Hatóságilag engedélyezett
nagy

VÉGELADÁS

az üzlet végleges felosztása miatt!

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására adni, hogy 7 év óta fennálló

úri és női divatkereskedésem

beszüntetem, minélfogva üzletem véglebonyolítása céljából gazdagon felszerelt raktáromat hatóságilag engedélyezett 892—1892. sz. a.

végeladás alá bocsájtom.

Legyen szabad az elősmert újdonságokra, e rendkívül ritkán kínálkozó alkalmat a n. é. közönségnek kegyes pártfogásába ajánlani.

1—

Mély tisztelettel

KOVÁCS LAJOS.

Széchenyi-utca 90 sz. (a Ment-szálloda alatt).

SZLAVKOVSZKI IMRE

ÉPÜLETÉES MŰLAKATOS

MISKOLCZ, BATTYHÁNY-UTCZA 9. SZ.

Bátorkodom a n. é. helybeli és vidéki közönség becses figyelmét a tavaszi építkezési idény beálltával 38 év óta fenálló jó hírnevű

lakatos üzletemre

felhívni.

Külföldön szerzett több évi tapasztalataim által magamnak jó izlést és gyors kivittl sajátítottam el. Üzletemet a mai kor kívánalmainak megfelelőleg rendeztem be, mi által oly helyzetbe jutottam, hogy a nagyérdemű közönségnek jó izlésű, olcsó és tartós munkákkal szolgálhatok.

Egész törekvésem oda irányul, hogy jó hírnevem tartós és olcsó munkáimmal ne csak megőrizzem, hanem azt még fokozatosam emeljem.

A nagyérdemű közönség eddigi irányomba támasztott jó indulatát megköszönve, s azt részemre továbbra is fentartani sziveskednék.

Üzletem szives megtekintését, egyszersmind becses megrendeléseiket elvárva, maradtam

10—10

kiváló tisztelettel **Szlavkovszki Imre, lakatos.**